

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

19. Critias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Critias.

CAPUT XIX.

Non obscurum queque nominis inter veteres sophistas & Critias, qui in graui genere dicendi exercitatus simus fuit. Nec tamen grauitatem verbi poeticis, aut dithyrambis metiebatur, sed vocabulis maxime proprijs, ut natura postular, concinnabat orationem. Insigni & præterea breuitate, & magna Atticissimi tempore loquutus, nihil habet insolens, aut ineptum. Huic Theopompum, licet Platonis, atque etiam Isocratis ætate inferiorem, tamen, quia ita consenserit, solent subiungemus.

N. N.

a Meminisse huius Critias multis in locis Dion. Halicarn. maxime vero in l. 1. ubi numerat eum inter cœryvovs ἀτεκτυρας ἐπιροικην, p. III. edit. Francosurt. b Ab Hormogene iudicatur σεμνὸς θεοφύτευθε τῷρος δγκορ.

Theopompus.

CAPUT XXI.

Theopom^opus hic ha^merodoto, & Thucididi proximus Théopompus, Isocratis discipulus, qui, ut in historiis, ut in storia predictis, minor, ita Oratori magis similat Dionys. lis. Dictionem habet liquidam, communem, πολυμεθον perspicuum, Isocrati haud dissimilem, & utrait τῆς φυσικῆς, Cicero in Brutu, Philisti, & Thucididis *Oratoria* & cisis tententis. Interdum etiam non satis aper- tūs, cum breuitate, tum nimio acumen officit supellestile. Theopompus, elatione, atque altitudine orationis luæ Dionys. Longinus mordax Criticus Pompeium, cum irridet, quod vbi dona regi Persarum, ab Asiaticis oblata, commemorat, post stragulan vestem, purpuram, tabernacula aurea, peristomata, emblemata, carnes etiam victimarum fallas, regi oblatas, ad alendum exercitum commemo^re. Debebat, inquit ista minuta, aut omittere, aut initio collocare, ut à minoribus ad maiora ascenderet: sed in eo frigidus est, & frustra mordax Longinus. Erat enim similes historici, & prudentis, post opulenta principum dona, tenuiorum quoque in colendo rege studia commemo^rare, & rem, virginata est, describere; quod si tantoperē petasorum aueratur, quin Homerum suum numen reprehendit, qui tam simpliciter rem coquianam a principibus obitam describit, & quid hoc est;

nisi usus sit, quod insectatur in Theopompo *Parva* est.

Philistus.

CAPUT XXI.

Thucididem quoque consecupus est Syracusius Philistus, doctus homo & diligens, qui cum Dion. tyraani familiarissimus esset, otium suum consumpsit in historia scribenda. Cui ut Thucididi amatores desunt, Halic. in eo ἀταξιαὶ τὸ εἰκονοπατα, οὐταπαχολέδητον reprehendit. a Habet hic characterem τροχούλου, καὶ πυκνόν, καὶ λορού, καὶ ἑραγόν.

Plato.

CAPUT XXII.

Consurge altius, eloquentia, Platonem videt, qui dicendi maiestate, assurxit supra id omne, quod humanum est. Is est, in cuius ore mellifearunt apes, cecinerunt Lusciniae, Suada felsitauit. Parum est quod dico, Iupiter si grecō loqui voluerit, Platonis ore loquitus fuisset.

Aique, ut illæ in cœli sedens vertice, Deos, Deasque omnes è catena aurea pendentes, ad se nullo negotio, vel reluctantes pertrahit: ita hic profecto quorunque fuerunt oratores, quotquot sentiendi, dicendi, magistri, sapientia, grauitate, prudentia, & suauitate supererant. Genus dicendi sublime, excelsum, admirabile; aquilam diceres, quæ supra nubes, pluias, & grandines, supra nubes, & tonitrua, & supra id omne, quod mortale est, pennarum remigia erecta, in illo purissimo æthere suspensa conquiescit, & nunc solem defixis intueretur oculis, nunc ad Iouis alludit fulmina. Ratio dicendi facunda, dulcis, amœna, veneribus depluens, flumen lacteum dices labi sine murmure, & in tuas aures, in ora, in intima pectora situiter inundare. Salve igitur Héros, quem vulgari ore laudare penè piaculum est; in te, quod in Deorum simulacris, facit eloquentia; quorum vbi capita floribus redimiri non possunt, corona statutur ad pedes: Tu cum tuarum virtutum maiestate omne fastigium humanum excelsaris, patere tibi, corollas istas, & floculos ad pedes fundi, vel potius nos iube impresso ori digito silere, & mirari, modò tui Aristoteli monumentum hoc habeas.

B. M. P.